

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΕΝΑΡΞΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΠΕΙΝΑΣ

*“Αλίμονο σε αυτούς που θα αποδεχτούν σαν όρο ζωής τη φυλακή,
και από το πιο λαμπερό του ήλιου φως, την πιο μικρή ακτίνα”*

Σύνθημα της εξέγερσης των φυλακών Αλικαρνασσού

Εδώ και 11 χρόνια βιώνω την κρατική εκδικητικότητα απέναντι σε επιλογές σύμφωνες με τις αξίες και τις ιδέες μου. Η δύσβατη διαδρομή, από την οποία επιλέγω να μοιραστώ κάποιες εξόφθαλμες εκδικητικές αυθαιρεσίες σε βάρος μου, ξεκίνησε το μακρινό 2011, οπότε και εκδόθηκε ένα ένταλμα σύλληψης εναντίον μου, για την υπόθεση της Συνωμοσίας των Πυρήνων της Φωτιάς, για την οποία τελικά αθωώθηκα καθώς δεν υπήρχε η παραμικρή συσχέτιση μου με την κατηγορία που μου αποδόθηκε. Πρόκειται για την ενοχοποίηση μιας σχέσης αλληλεγγύης με καταζητούμενους αναρχικούς που με έφερε στη θέση τους όταν αυτοί συνελήφθησαν.

Μετά από 2 χρόνια κυνηγημένος, διαβαίνω κι εγώ με τη σειρά μου τις βαριές πόρτες των φυλακών, καθώς η ύπαρξη ενός εντάλματος που επισύρει μια δεκαετία εγκλεισμού οδήγησε σε συγκεκριμένες επιλογές και σε συνακόλουθα λάθη. Οι σύντροφοι που συλληφθήκαμε τότε στη ληστεία τράπεζας του Βελβεντού Κοζάνης, βασανιστήκαμε από την αστυνομία, πράγμα σύνηθες, και στη συνέχεια το υπουργείο δημόσιας τάξης δημοσίευσε τις φωτογραφίες των πρησμένων προσώπων μας προκαλώντας την αντίδραση την κοινής γνώμης. Φυσικά κανένας αστυνομικός δεν κατηγορήθηκε γι' αυτό από την τυφλή ελληνική δικαιοσύνη.

Έπειτα από 1,5 χρόνο, καθώς πλησίαζε η παρέλευση του 18μήνου, βρίσκομαι φορτωμένος με μια ακόμα προφυλάκιση που αφορά και πάλι τη δράση της Συνωμοσίας των Πυρήνων της Φωτιάς, με μια δικογραφία που περιείχε το όνομα μου ως συμμετέχοντα σε πράξεις με τις οποίες όμως δεν με συνέδεε ούτε ένα στοιχείο, ούτε μια μαρτυρία. Όπως είναι φυσικό, αφού η βρώμικη δουλειά είχε γίνει και είχα ήδη καταδικαστεί για την υπόθεση της ληστείας της τράπεζας, εν τέλει αθώνομαι. Η συγκεκριμένη στρατηγική των πολλαπλών προφυλακίσεων χωρίς στοιχεία και ο τεμαχισμός ενιαίων υποθέσεων, αποτέλεσε το εργαλείο με το οποίο το κράτος εξασφάλιζε την παραμονή των αναρχικών κρατουμένων στις φυλακές χωρίς δίκη ακόμα και μετά την λήξη του ανώτατου ορίου προφυλάκισης των 18 μηνών, την ίδια στιγμή που οι φασίστες δολοφόνοι απολάμβαναν την ελευθερία τους μετά την παρέλευση του 18μήνου της προφυλάκισης τους.

Καταδικάστηκα επίσης από την τυφλή δικαιοσύνη για απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά αστυνομικού, παρά το ότι κατά το συμβάν ήμουν άοπλος, διότι κατά τη δικογραφία, επιχείρησα να τον δολοφονήσω χρησιμοποιώντας το περιπολικό που άρπαξα για να διαφύγω της σύλληψης.

Σε ένα αποκορύφωμα δικαστικής αυθαιρεσίας καταδικάζομαι σε επιπλέον 11 χρόνια κάθειρξης για κατοχή φυσιγγίων, τα οποία βρέθηκαν στο σπίτι του συντρόφου Δημήτρη Πολίτη που ο ίδιος δήλωσε ότι είναι δικά του, με την ασύλληπτη αιτιολογία ότι τα κατείχαμε όλοι μαζί προκειμένου να τελέσουμε ο καθένας ξεχωριστά και από μόνος του “ατομική τρομοκρατία”. Για την ιστορία, έως και σήμερα, η υπόθεση αυτή και οι βαριές καταδικές που επέφερε παραμένει η μοναδική εφαρμογή του νόμου περί ατομικής τρομοκρατίας στα ελληνικά δικαστικά χρονικά. Το γεγονός ότι αυτή η πρωτοφανής γελοιοότητα επικυρώθηκε και από τον Άρειο Πάγο, καταδεικνύει το βαθμό διαπλοκής της “ανεξάρτητης” δικαιοσύνης με τις κομματικές και κυβερνητικές οδηγίες και το πόσο συνηθισμένο έχει γίνει να δικάζουν με νομικά παραθυράκια.

Ας πούμε και δυο λόγια για την “ιερή” εκπαιδευτική διαδικασία στα πλαίσια του σωφρονισμού. Μετά την απεργία πείνας του συντρόφου Νίκου Ρωμανού, στην οποία είχα την τιμή να συμμετέχω ως αλληλέγγυος, κερδίζεται το δικαίωμα της εκπαιδευτικής άδειας για όλους ανεξαρτήτως τους κρατούμενους. Έτσι μετά από καθυστερήσεις και χρονοτριβές έπειτα από 5 χρόνια εγκλεισμού κατάφερα να παρακολουθώ μαθήματα στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών για 1,5 χρόνο. Στα 6,5 χρόνια, και αφού είμαι ήδη σε αγροτική φυλακή και έχω ήδη λάβει πολλές εκπαιδευτικές άδειες από εκεί, η εισαγγελέας της Τίρυνθας αποφασίζει ότι είναι μακριά η σχολή μου και γι' αυτό μου κόβει τις άδειες. Με εξαπατούν ότι θα μου δώσουν άδεια για την εξεταστική που ούτε αυτό συμβαίνει. Στη συνέχεια πληροφορούμαι ότι θα μου κόψουν και την τακτική άδεια, πάλι με νομικό παραθυράκι, κάτι που σήμαινε ότι θα γυρίσω στην κλειστή φυλακή χάνοντας τα πολύτιμα μεροκάματα, και οδηγούμαι στη φυγή ξανά. Αφού ξανασυλλαμβάνομαι και αιτούμαι τη μεταγωγή μου στον Κορυδαλλό για εκπαιδευτικούς λόγους όπως προβλέπεται από τους νόμους τους, επειδή η ΚΕΜ δεν μπορεί να απορρίψει τις αιτήσεις μου επιλέγει να μην απαντάει. Και ας είναι “υποχρεωμένη” από τον νόμο να απαντήσει σε 40 μέρες... Ακόμα περιμένω... Και ας έχω περάσει μέσα από τη φυλακή όλα τα θεωρητικά μαθήματα της σχολής μου υπό αντίξοες συνθήκες (Για τα εργαστήρια απαιτείται η φυσική παρουσία μου που προφανώς δεν μου επιτρέπεται αν δεν μεταχθώ).

Στις 29 Δεκεμβρίου 2021, έχοντας εκτίσει τα 3/5 της 20ετούς ποινής μου και τα 2/5 της ποινής για την απόδραση, σύνολο 8 χρόνια και 3 μήνες πραγματικός χρόνος έκτισης ποινής, η γραμματεία της φυλακής με καλεί να υπογράψω την αίτηση για υπ' όρον απόλυση όπως προβλέπεται.

Φτάνοντας στο τελευταίο επεισόδιο, αντιμετώπισα κι εγώ με τη σειρά μου την πάγια τακτική του σωφρονιστικού μηχανισμού να εκδικείται τους απείθαρχους κρατούμενους με άρνηση χορήγησης αναστολών, παρά την ουσιαστική προϋπόθεση της επιτυχούς παρακολούθησης των μαθημάτων της σχολής μου (εμποδίζοντας με από την ολοκλήρωση της) και του ότι έχω ήδη βρει εργασία. Και πάλι με νομικό παραθυράκι... Αυτή τη φορά με το επιχείρημα της δυνάμει επικινδυνότητας... προληπτικά δηλαδή. Αφού δεν έχει περάσει ικανό χρονικό διάστημα ώστε να “μεταστραφώ” και να σωφρονιστώ... Προφανείς ανοησίες που ούτε οι ίδιοι δεν πιστεύουν, απλά αναπαράγουν διεκπεραιωτικά ακρωτηριάζοντας τις ζωές τόσων φυλακισμένων. Φυσικά σε ανθρώπους που είναι πραγματικά επικίνδυνοι υποτροπής, όπως είναι οι βιαστές, δεν χρησιμοποιείται αυτό το επιχείρημα, διότι ως χαμερπή υποκείμενα που είναι συνεργάζονται άψογα με τη σωφρονιστική καταστολή και ευεργετούνται με έγκαιρες άδειες και αναστολές. Δυνάμει επικίνδυνοι χαρακτηρίζονται συνήθως οι άνθρωποι που έκαναν την αξιοπρεπή επιλογή της απόδρασης, που υποτίθεται ότι ο νόμος δεν τιμωρεί αυστηρά διότι ο νομοθέτης αναγνωρίζει ότι είναι φυσιολογικό ο κάθε άνθρωπος να διεκδικεί την ελευθερία του. Γι' αυτό και οι λειτουργοί του συστήματος δεν αρκούνται στην εφαρμογή του νόμου και επεκτείνουν την ερμηνεία του.

Το νομικό παραθυράκι είναι ο κανόνας της λειτουργίας του συστήματος. Οι δικαστικοί που το εφαρμόζουν πιθανότατα κάπως έτσι διορίστηκαν ως κομματικοί παρατρεχάμενοι, χτίζοντας καριέρα στις πλάτες των φτωχοδιαβόλων κρατούμενων που στέλνουν στα σίδερα με περίσσια ευκολία μοιράζοντας χρόνια σαν στραγάλια, ενώ τεράστια ποσά ρέουν μέσω μεγαλοδικηγόρων για να αποφυλακίζονται ή να μη φυλακίζονται καν οι έχοντες. Το ίδιο και τα δικά τους παιδιά, για τα οποία τα νομικά παραθυράκια ανοίγουνε για να βγουν...

Όπως ο μπάτσος δολοφόνος του συντρόφου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου Κορκονέας, τον οποίο η δικαστική μαφία βιάστηκε να αποφυλακίσει πρόωρα, προκαλώντας εκτεταμένες αντιδράσεις, πράγμα που οδήγησε σε επαναφυλάκιση του.

Όπως οι μπάτσοι που δολοφόνησαν εν ψυχρό τον Νίκο Σαμπάνη στο Πέραμα.

Όπως οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι που βασάνισαν μέχρι θανάτου τον Ιλίρ Καρέλι οι οποίοι αθώωθηκαν.

Όπως η κ. Βλαχάκη, εμπλεκόμενη στο σκάνδαλο εκατομμυρίων της Energa, η οποία ενώ είχε αποδράσει κόβοντας το βραχιολάκι, κάθισε ελάχιστα στη φυλακή εξασφαλίζοντας άμεσα αναστολή έκτισης της ποινής της.

Όπως ο Φουρθιώτης που γλείφοντας το υπουργείο δικαιοσύνης κατάφερε να αποφυλακιστεί στο 6μηνο, αλλά μετά το νομικό παράθυρο άνοιξε για να ξανασυλληφθεί, καθώς έβγαλε τα άπλυτα της κυβέρνησης στη φόρα.

Όπως ο Βαγγέλης Μαρινάκης ο οποίος απαλλάχθηκε των δώδεκων για 3 τόνους ηρώνης με το σκεπτικό ότι ένας επιφανής επιχειρηματίας όπως αυτός δεν θα μπορούσε να σχετίζεται με κάτι τέτοιο. Το τελευταίο παράδειγμα, αν και δεν είμαι σε θέση να γνωρίζω για την ενοχή του ή όχι, και δεν με ενδιαφέρει, έχει ιδιαίτερη σημασία ακριβώς γιατί καταδεικνύει με τον πλέον ξεκάθαρο τρόπο την ταξική φύση του δικαστικού συστήματος. Αν βέβαια συλληφθεί ένας χρήστης για κατοχή μικροποσότητας ναρκωτικών και βρίσκεται σε παρέα τριών ατόμων, καταδικάζεται με το νομικό παραθυράκι της εγκληματικής οργάνωσης (κάπως έτσι η Ελλάδα έχει περισσότερες εγκληματικές οργανώσεις από την Ιταλία ή το Μεξικό).

Τα παραδείγματα απαιτούν ολόκληρο βιβλίο για να γραφτούν, άγνωστο πόσοι τόμοι, οπότε περνάω στην ουσία του γράμματός αυτού. Μετά από 8,5 χρόνια εντός των φυλακών, μετά από όλες αυτές τις αυθαιρεσίες σε βάρος μου, αποφάσισα να δώσω ένα τέλος στην 11ετή ταλαιπωρία μου, υψώνοντας ανάχωμα στην πρακτική του προληπτικού εγκλεισμού, ή αλλιώς της επιπλέον τιμωρίας της απόδρασης με νομικά παραθυράκια. Έπειτα από 5 επιπλέον μήνες προληπτικής κράτησης, ξεκινάω απεργία πείνας με στόχο την αποφυλάκιση μου. Αυτή την επιλογή, με το βαθύ κίνητρο της πολυπόθητης ελευθερίας, σκοπεύω να τη στηρίξω με την ίδια συνέπεια που στήριξα τις επιλογές μου έως τώρα και για την οποία με εκδικούνται.

Βαθιά μου επιθυμία, είναι η απεργία πείνας αυτή, να γίνει ένα ακόμη έναυσμα για την αναζωπύρωση του συνολικού αγώνα απέναντι στο κεφάλαιο και τα κράτη. Το κεφαλαιοκρατικό σύστημα που συγκεντρώνει το μισό πλούτο της γης σε μια ελίτ του 1% ενώ φτωχοποιεί ραγδαία τους υπόλοιπους, υποδουλώνοντας ζωντανές ψυχές, όχι μόνο του είδους μας, στη βασιανιστική συνθήκη της βιομηχανικής παραγωγής. Τις εταιρείες του, που ανταγωνίζονται στη λεηλασία των φυσικών πόρων, εξαντλώνοντας τον φυσικό κόσμο ενώ οδηγούν τον πλανήτη στην οριακή κατάσταση της κλιματικής αλλαγής ενώ προκαλούν την εν εξελίξει μεγαλύτερη εξαφάνιση ειδών εδώ και εκατομμύρια χρόνια. Την κρατική δόμηση της κοινωνίας που πλασάρεται ως αναγκαία από τους αριστερούς και δεξιούς διαχειριστές της, με τη συγκεντρωτική κοινωνική δομή, να επιβάλλει τη γενικευμένη υποδούλωση και να διασφαλίζει την κερδοφορία του κεφαλαίου. Τα κράτη, δυτικά και ανατολικά που το μονοπώλιο της νόμιμης βίας τους ξεπαστρεύει ολόκληρους πληθυσμούς, είτε με υπερσύγχρονα όπλα μαζικής καταστροφής, είτε εργαλειοποιώντας την λιμοκτονία καταστρέφοντας υποδομές, όπως σε μια σειρά πρόσφατων συρράξεων σε Παλαιστίνη, Ιράκ, Αφγανιστάν, Λιβύη, Συρία, Υεμένη, Ουκρανία. Τις διακρατικές συμμαχίες που μετέτρεψαν τη γη σε πυριτιδαποθήκη πυρηνικών κεφαλών απειλώντας να την τινάξουν κυριολεκτικά στον αέρα, αποδεικνύοντας ότι τα κράτη είναι οι πραγματικοί τρομοκράτες.

Με τη γενικευμένη επίθεση που έχουν εξαπολύσει τα κράτη και το κεφάλαιο σε ολόκληρη την έμβια ζωή, συμπεριλαμβανομένου και του είδους μας, είναι αναγκαίο και επίκαιρο όσο ποτέ να οργανώσουμε και να προτάξουμε τις αντιστάσεις μας, απορρίπτοντας οποιαδήποτε μορφή ιεραρχικής οργάνωσης που καθιστά τον αγώνα, ευάλωτο στην χειραγώγηση με αποτέλεσμα είτε την αναπαραγωγή του συστήματος είτε την αφομοίωση του στο σύστημα. Η όξυνση και ενοποίηση των επιμέρους πτυχών αγώνα απέναντι στις κρατικές μηχανές μέσα από αποκεντρωμένα δίκτυα οικοκοινοτήτων και κοινοτήτων αγώνα, είναι το βασικό εργαλείο ριζοσπαστικοποίησης στην κατεύθυνση της αποδυνάμωσης της εξάρτησης των

ανθρώπων από το κεφαλαιοκρατικό βιομηχανικό σύστημα που καταστρέφει τη γη απειλώντας την ίδια τους την επιβίωση.

Γι' αυτό σε μια τόσο κρίσιμη περίοδο, τη μάχη που διεξάγω για την ελευθερία μου την αντιλαμβάνομαι και ως μια απελπισμένη προσπάθεια συμμετοχής στον ευρύτερο αγώνα από τον οποίο ο μακροχρόνιος εγκλεισμός μου με έχει αποκόψει. Γι' αυτό και δεν θεωρώ ότι πρέπει να διεκδικήσω την αποκλειστικότητα των κινηματικών αναφορών, αλλά να προτάξω την επανασύνδεση του αγώνα για την απελευθέρωση των φυλακισμένων αναρχικών με τις ιδέες που τους οδήγησαν στη σύγκρουση με το σύστημα και προκάλεσαν τη φυλάκιση τους. Γιατί δεν ζητάω το ενδιαφέρον κανενός ως θύμα της κρατικής καταστολής, αλλά ως ενεργό κοινωνικά και πολιτικά υποκείμενο που θεωρώ τη συνθήκη της αιχμαλωσίας μου ως κομμάτι της επίθεσης του κράτους και του κεφαλαίου σε όσους συνειδητά τάσσονται εναντίον τους. Αντίθετα καλώ σε μια σχέση επαναστατικής αλληλεγγύης στη βάση των κοινών προταγμάτων και ενός κοινού αγώνα με πολλαπλές αιχμές, που συντονίζει την οργή που αισθάνονται διαφορετικοί άνθρωποι βιώνοντας διαφορετικές συνθήκες με τις ίδιες όμως αιτίες.

Και τέλος, γνωρίζοντας ότι είναι πιθανό ενδεχόμενο αυτή η απεργία να είναι το τελευταίο κομμάτι της διαδρομής μου, επιθυμώ να του δώσω ακριβώς αυτή τη διάσταση η οποία με εκφράζει συνολικά:

Ο αγώνας για την ελευθερία ενός, αγώνας για την ελευθερία όλων...

...μέχρι την καταστροφή του τελευταίου κλουβιού

Γιάννης Μιχαηλίδης,

προληπτικά αιχμάλωτος στις φυλακές Μαλανδρίνου

23/5/2022